

HALF FULL Hans Rosenström delar upp rummet med de lysrör som finns i galleriet.

Galleriet i nytt ljus

Hans Rosenström tömmer galleriet på funktion och fyller det med ny mening. Utmaningen för besökaren är att klara av att uppleva så gott som ingenting.

INSTALLATION

Hans Rosenström

Divisions and Other Possibilities, Helsinki Contemporary, Bulevarden 10. Till 6.7.

■ Hans Rosenström (f. 1978) är en av de mest uppskattade konstnärerna i sin generation i Finland. De senaste åren har han varit bosatt i Stockholm och nu har han London som sin bas. Hans verk har flitigt visats internationellt och ingår i flera viktiga museers samlingar. Under arbete är också ett permanent verk till Stockholms hamn.

Som sitt konstnärliga uttryck använder Rosenström ljud, berättelser och den känsliga situation som en estetisk upplevelse innebär.

Utställningen *Divisions and Other Possibilities* på galleriet Helsinki Contemporary är en platsspecifik intervention, där ljus, rumslighet och avskalad form utgör materialet. Ur ett konstteoretiskt perspektiv skulle man kunna tala om en fenomenologisk konceptuell realism.

Konsthistoriskt refererar Rosenströms verk starkt till 1960- och 1970-talens minimalism med tydliga rumsliga analyser och skepnader. Ändå är allt väldigt enkelt att ta till sig, att uppleva.

Nedsänkta lysrör

Utgångspunkten till utställningens form har varit den starka belysning som galleriet valt att använda i sina rum. Rosenström har som ett enkelt grepp sänkt ner de befintliga lysrören, använt elinstallationen till att skapa rumsliga skulpturala former.

Verket *Half Full* laddar gallerirummet med immateriellt ljus, konstruktivistisk geometri och fysiska avgränsningar. Upplevelsen är direkt knuten till och kan inte ske utan betraktarens kroppsliga

närvaro, även om man känner sig starkt reducerad.

Sin fullbordad får utställningen genom en vandring in i galleriets innandömen, till kontors- och möteslokaler där Rosenström vidgar helheten med en psykofysisk dimension. Besökaren bjuds, efter att ha beskådat några grafiska verk och en mini-videoinstallation, att ta plats i en stol med tillhörande hörlurar.

Det som följer är något som var och en upplever ensam, det blir en ytterst privat framställning, som tränger igenom den fysiska närvaron i rummet in i en inre upplevelse.

Att tömma sitt inre

Rosenström lyckas att med enkla medel först tömma galleriet på funktion och sedan fylla det med ny abstraherad mening. Därtill lyckas han få besökaren att koncentrera sig, att tömma sitt inre för en stund och att fylla det med något oväntat och eget.

Denna typ av utställning kräver trots sin avskalade form mottaglighet av besökaren. Att fundera på tolkningar av det halvt tömda eller halvt fyllda. Att klara av att ta emot så gott som ingenting och att se vari dess betydelser består, att klara av att uppleva så gott som ingenting med sig själv.

Att tydligt göra interventioner, ingrepp, i själva galleriutrymmet som den egentliga utställningen, har varit en konstnärlig strategi internationellt de senaste 50 åren. Det som Rosenström nu gör har sällan upplevts i Finland och särskilt inte i kommersiella gallerier. Att fundera på i vilken form som den immateriella gesten är en handelsvara ger konstmarknaden en spännande dimension.

Maria Hirvi-Ijäs

kultur@hbl.fi